

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 20
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΠΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΙΔΑΚΤΟΡ ΤΟΥ ΕΚ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΣΑΝΝΗΝΑ

ΑΠΗΓΑΓΟΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΜΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΠΟΥ ΕΘΗΚΑΝ ΑΥΤΟΝ

Τοὺς λόγους τούτους ἐπιθόρσιεν ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία, ὅταν εἶδε κενὸν τὸν τάφον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐκλαiven, ἀφήσασα τὰ μύρον κατὰ γῆς, ἀλλὰ κατόπιν στραφεῖσα εἶδεν Αὐτόν, ἐνώπιόν της, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἀναγνώρισῃ, διότι ἦτο «φωτεινὸς ὡσεὶ νῆφελη» τὸν ἐξέλαβε δι' ἄλλον καὶ τὸν ἠρώτησε διὰ τὸν λατρευτὸν της Ἰησοῦν.

— Μαρία!... τῆς εἶπεν Ἐκεῖνος... Καὶ ἡ Μαγδαλινὴ ἔμεινεν ἄφωνος ἀπὸ τὴν ταραχὴν της, ἀναγνώρισαν Αὐτόν.

Τότε ἔδραμεν εἰς τὴν πόλιν ἀναφωνοῦσα μετὰ χαρᾶς ἐξάλλου:

— Εἶδα τὸν Κύριον... ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

(Εἰκὼν τοῦ Γερμανοῦ Lohmeyer)

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ὁραία ἀπήχησις τῆς μεγάλης τραγωδίας, ἡ ὁποία ἤρχισεν εἰς τὴν γραφικὴν Βηθλεὲμ καὶ ἐτελείωσεν εἰς τὴν θορυβώδη Ἱερουσαλὴμ, λήγει σήμερον, διὰ τῆς γλυκυτέρας ἐορτῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς Ἀναστάσεως. Μεταξὺ τῆς Φάνης τῶν ἀλδῶν καὶ τοῦ γυναικίου λόφου τοῦ Γολγοθᾶ διέκρουσε μία ζωὴ, ἡ ὁποία τόσον φῶς ἐκκόσμησεν, ὥστε δὲν ἠρκέσθη νὰ διαλύσῃ τὰ σκότη μόνον τῶν παλαιῶν καιρῶν, ἀλλὰ φωτίζει τὴν ψυχὴν τοῦ ταλαιπωρουμένου καὶ ὑποφέροντος ἀνθρώπου, μέχρι σήμερον, καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν, μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.

Ἀπὸ τὰ ὁραία σύμβολα, τὰ ὁποία περιστοιχίζουν διὰ τὴν αὐτὴν τὴν σύντομον πλὴν μεγάλην τραγωδίαν, ἀντιλαμβάνονται οἱ τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς χρειάζονται. Διὰ τὸν ποικιλόμορφον ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ὅλοι ἀντικρύζομεν συνήθως ἕνα Γολγοθᾶν καὶ ὅλοι ἐλπίζομεν εἰς κάποιαν Ἀνάστασιν. Ποιητὴς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὐλόγησε τὴν εορτὴν ταύτην, ὡς τὴν ὑψηλότεραν καὶ συνεκέντρωσεν ἐπ' αὐτῆς διὰ τὴν στοργὴν, τὴν περιπάθειαν καὶ τὴν λατρείαν του. Οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἴσως αἰσθάνεται τόσῳ βαθύως τὴν χαρμονὴν τῆς Ἀναστάσεως, διότι οὐδεὶς ἄλλος βέβαια ἔχει τοιαῦτα δικαιώματα νὰ ἴδῃ καὶ τὴν ἰδίαν του Ἀνάστασιν.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΠΑΘΗ

Ἡ ὁποία θέλουν ἄς λέγουν οἱ ἐλευθερόφρονες καὶ οἱ σκεπτικισταὶ καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ποῦ ἀνέγεται τὰ πάντα καὶ ζητεῖ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν ἀρνήσιν. Ἡ ἐβδόμας ποῦ τελειώνει σήμερον, εἶναι μία ἐβδόμας μεγάλη. Τὴν ψυχὴν τῆς ἀνθρωπότητος τὴν κοινωμένην, ἔρχεται νὰ τὴν ραντίσῃ μὲ κάποιον ῥοδόσταγμα μουσικτικῆς ποιήσεως, ποῦ δὲν τὸ ἔχουν αἱ ἄλλαι ἡμέραι, καὶ ποῦ εἰσδύει ἐπιμονὴν εἰς τὴν σκέψιν μας, ὅσον καὶ ἂν ἦν ἡ σκέψις τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου ἀντίρριπτος εἰς κάθε ποίησιν καὶ δυσκολίαν εἰς κάθε ἀκριβίαν.

Ὅλοι μᾶς μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἐκεῖνοι ποῦ πιστεύουν βαθειά μὲ τὴν φράσιν καὶ παρηγορητικὴν πίστιν τῶν περασμένων γενεῶν καὶ ἐκεῖνοι ποῦ ταλανίζονται εἰς τὰς ἀμφιβολίας καὶ ζητοῦν σιγήματα εἰς τὴν ἐρευνητικὴν σκέψιν, ὅλοι συναντῶμεθα αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς κάποιον δρόμον μυριμένον ποῦ φέρει εἰς παρηγορίαν καὶ εἰς ἐλπίδα. Καὶ εἴτε ἀπὸ τὰ ὕψη εἴτε ἀπὸ τὰ γῦφα ζητοῦμεν τὴν ἀναστροφήν, αὐτὴ μᾶς ἔρχεται μέσα εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι καὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ θεὸς, ἔχουν ἕνα καθήκον· νὰ πάθουν, νὰ ὑποφέρουν καὶ νὰ πονέουν διὰ τὸν ἄλλον. Δὲν ὑπάρχει βέβαια μεγαλειτέρα ἐγκαρδίωσις ἀπὸ αὐτὴν! Ὁ Ἰησοῦς εἶνε ὁ μέγας ἀπόστολος τῆς ἐλπίδος καὶ ἀνεσάρτητος τοῦ θεοῦ, εἶνε ὁ μέγας ἀνθρώπος διότι ὑπέφερε πολὺ.

Ἰδιαιτέρως εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ εορτὴ αὐτὴ εἶνε μεγάλη. Κάτι τι συνδέει τὸν διδάσκαλον τῆς Ἰουδαίας μὲ τὸ ἔθνος μας. Καὶ τὸ κατὰ αὐτὸ εἶνε ἡ ἰδέα.

Ἦλθεν ἐκεῖνος νὰ σκορπίσῃ τὰς νέας ἀρχὰς εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐβάρυνε τὸ ἄχος τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου. Καὶ ἦλθε τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος νὰ διασπείρῃ νέον φῶς εἰς τοὺς παλαιούς προηγμένας πολιτισμούς τῆς γῆς.

Ἐδίδασκεν ἐκεῖνος τὸ διδάγμα τῆς φυγῆς καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸς τὰ διδάγματα τοῦ πνεύματος. Προηγμένη ὁ Ἕλληνικὴ διδασκαλία διὰ ν' ἀνοίξῃ τὸν δρόμον εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πατρὸς. Καὶ δὲν ὁ Ἰησοῦς ἐμάνεν ἐπὶ τῆς Ἑβραϊστικῆς ποδὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς μετὰ χαρὰν.

Ἦλθεν σιγμὴν νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ὑπέφερε τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος καὶ ἑβραϊστικὴν ὅπως ὑπέφερε καὶ ἑβραϊστικὴν ἑκείνος. Ἦλθε σιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅπως καὶ δὲν ἐπίστευον ὅτι ὁ ἀναστήθῃ ὁ Ἰησοῦς θαμμένος κάτω ἀπὸ τὴν βαρεῖαν πλάκα τοῦ τάφου τοῦ Γολγοθᾶ, εἴται καὶ κανεὶς δὲν ἐπίστευε καὶ ὅτι τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀναστήθῃ θαμμένον κάτω ἀπὸ τὴν βαρεῖαν πλάκα τοῦ ζυ-

γοῦ. Ἐνὰς λευκὸς ἄγγελος ἐκύλισε τὴν πλάκα τοῦ Γολγοθᾶ. Κάποιος ἄλλος ἄγγελος ἐπίσης λευκὸς θὰ ἐκύλισε καὶ τὴν πλάκα τοῦ Ἕλληνικοῦ τάφου.

Τὴν σιγμὴν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διασχίζουν τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν τὰ φεσάκια τῶν δούλων Ἑλλήνων, ἔρχονται πυκνότερα εἰς τὴν μνήμην αἱ ἀναμνήσεις τῆς ἐθνικῆς νεκροφρονίας.

Εἶνε φεσάκια χαμηλά καὶ μικρά, φεσάκια ὑψηλά καὶ ὑπερήφανα, κόκκινα, βαθύχρωμα ἢ κυττατά, κόκκινα ὁμοῦ δὲ διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίσουν πόσον αἷμα ἐχύθη διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐθνικὴ ἀνάστασις. Εἶνε οἱ ἀνθρώποι ποῦ ἔρχονται ἀπὸ τῆς μακρινῆς γωνίας τοῦ διεσπαρμένου Ἑλληνισμοῦ νὰ μᾶς φέρουν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ κόκκινον φεσάκι τοῦ δούλου τῆ πάντοτε καλὰ προστατευομένης ἡ ἐλληνικῆς σκέψης.

Καὶ εἰς τὰ μάτια τῶν φιλοσόφων ἐπισκεπτῶν διαβάζομεν ὅλοι αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὅτι τὸ αἶσθημα ποῦ πλημμυρεῖ τὴν ψυχὴν των δὲν εἶνε αἰσθημα θεοσεκετιζόμενον μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰσθημα ἐθνικόν. Τὸ ἔθνος καὶ ἡ θεοσεκετιζομένη εἰς τὴν ψυχὴν των ὡς δύο κοροῖοι παλαιῶν δένδρων ποῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν ἠνέθησαν τόσον σφιχτά, ὥστε δυσκολεύονται τώρα νὰ ξεχωρίσῃς ποῖος εἶνε ὁ ἕνας καὶ ποῖος ὁ ἄλλος.

Δὲν εἶνε λίγα αἱ ἀναμνήσεις κάθε ἀνθρώπου αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Περισσότερα εἶνε αἱ ἀναμνήσεις τοῦ Ἑλλήνος. Ἡ πατρίς του καὶ ἡ θεοσεκετιζομένη του ζωντανεύουν μέσα του, γιγαντιοῦνται καὶ θεριεύουν. Μὲ αὐτὴ θὰ ζήσῃ καὶ θ' ἀποθάνῃ.

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

(Ἡ ἱστορία των)

Σήμερον ὅλοι βάφομεν τὰ αὐτὰ εἰς ἐρυθρὸν χοῦμα εἰς ἐνδειξὴν τῆς μεγάλης χαρᾶς ἐπὶ τῷ ὑψίστῳ γεγονότι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ συγκροτοῦμεν τὰς ἀναφωνούντες συγγρόνους «Χριστὸς Ἀνέστη», τὰς δύο ταύτας πλήρεις γλυκασμοῦ λέξεις, τὰς ἀκτινοβολούσας ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς θλιβερᾶς τραγωδίας τοῦ βίου.

Ἡ συνήθεια τῆς βαρῆς τῶν αὐγῶν προήλθε κατὰ τοὺς μὲν, ἐκ τοῦ ὅτι μία ὄρνις ἐγεννήσεν ἐρυθρὸν φῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἥλιου καὶ ὅτι ἐρωτηθέντες οἱ Μάντιες ἠμῶντες αὐτὸν περὶ τοῦτο γεγονός ἐξέφη: «Ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐγεννήθη παῖδιον τὸ ὁποῖον θὰ βασιλεύσῃ τῆς Ρώμης, καὶ πραγματικῶς ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην γεννηθεὶς Ἥλιος βασιλεύσας τῆς Ρώμης, κατὰ τὸν τρίτον Μ. αἰῶνα.

Λέγεται δὲ κατ' ἔτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων του νὰ βάρωνται ἐρυθρὰ αὐγὰ. Ἀλλὰ τὸ ἔθιμον τοῦτο φαίνεται ὅτι συνδέεται μετὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν ἑορτῶν, διότι τὸ ἐρυθρὸν εἶνε χρομὰ βασιλικόν, τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς τῆς Ρώμης· ἐπειδὴ δὲ οἱ Χριστιανοὶ ἐθεώρησαν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς βασιλέα τῶν ὅλων, διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην βασιλικά σύμβολα ἐξήθησαν νὰ τὰ συνδέσωσι μὲ τὰς χριστιανικὰς εορτάς.

Διὰ τὸ ἔθιμον τῆς σφαγῆς τῶν ἀμνῶν ὑπάρχοντι δύο ἐκδόσεις. Κατὰ τὴν μίαν, ὅτι εἶνε ἡ Ἑβραϊκὴ ἐκείνη εορτὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκείνη οἰκία ἐθυσίαζεν ἕνα ἀμνὸν διὰ τοῦ αἵματος δὲ αὐτοῦ ἔβαφε τὰς ἐξοθύνους τῆς οἰκίας ἵνα ὁ Ἄγγελος ἴδῃ ὅτι εἶνε Ἑβραϊκὴ ἡ οἰκία καὶ μὴ βλάβῃ αὐτήν. Κατὰ τὴν ἄλλην ἐκδοσιν, τὴν καὶ πιθανωτέραν, ἡ σφαγὴ τῶν ἀμνῶν συμβολίζει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅστις ὡς ἀμνὸς ἠχθὲ ἐπὶ σφαγῇ.

Κ. Μ. ΚΑΤΑΡΑΣ

ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Μέσα στοὺς πένθιμους ἡχοὺς τῆς καμπάνας τοῦ μεγάλου Σαββάτου, μὴ μάνα ποῦ εἶχε τὸ μοναχικὸν τῆς παιδὸς ὁμοῦ, ἐξήκουσε καὶ τρομαγμένη ἀπὸ τὰ μαύρα ὄνειρα ποῖβλεπε, πλησίασε τὸν κρεββατὶ τοῦ παιδιοῦ τῆς.

Καὶ μὲ λαχίζον ποῦ μονάχα ἡ μητέρα ξεύρωνε ὅς ἐτοίμος ὦρας, τὸ σῆμα καὶ τὸ φέρεο στὸ χλομὸ φῶς τῆς τομφομορφοῦς κατῆλθε... γὰ νὰ πεισθῇ ὅτι εἶνε ὄνειρο.

Μὰ τὸ μικρὸ ἄγγελόδι, χωρὶς νὰ κλύῃ καὶ νὰ φωνάζῃ ὅν τὰ τὰ τὰ παιδιὰ, κίνησεν τὴν ὥρα, ὡς μαγεμένο λουλούδι ποῦ γέρνει, ἔγειρε καὶ αὐτὸ στὴ βαρεῖα τῆς μάνας τοῦ βάρκαζε καὶ ὅς λίγη ὥρα ξεψύχησε ἀπὸ τὴν μάνα του ἔβρισε τὰ μαγολακίκα του μὲ τὰ παρὰ τῆς δάκρυα... Κίτσε!

Ἡ μάνα τὸ κρεμασμένο ὁρολόγι καὶ ἦσαν μεσάνυχτα. Τότε ἄφησε τὸ παιδὶ στὴν νεκρικὴν τοῦ τὰ κλινὴ καὶ μὲ λυγμοὺς ἀγκάλιασε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ «τὴν Ἀνάστασι» ποῦ πῆρε μαζὶ τὸν ἕνα ἀκόμη ἄγγελόδι στὰ ὄμορφα παλᾶτια τοῦ ὁρανοῦ.

Β. Α. Ν. Τ. Ν. Κ. Σ.

ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

II

Σὲ μιὰ λησμονημένη

Πόσες φορές ὅταν πλανιοῦνται τὸ φεγγάρι Ὀλόγιομο καὶ θλιβερὸ στοὺς ἐρημικοὺς τοὺς δρόμους

Πόσες φορές δὲν τράβηξα γὰρ σένα τὸ δοξάρι Εἰς τὸ παλὸν καὶ ἀγαπημένο τὸ βιολὶ μου!

Μὲ ὅση μέσα στὴν ψυχὴ μου εἶχα θλίψη Ἀτέλειωτους σοῦ ἐπαῖχα, ὀδύνηλους σκοπούς, Μὰ τὸ φεγγάρι μόνον, ὅπως εἶχε σκότην Στὴ θέσι τῆς δικῆς σου, ν' ἀκούσῃ τὸ τραγοῦδι.

Ἄχ ἦτανε τὸ τελευταῖο πιά φίλι μου Ποῦ κλαίγοντας σοῦ ἔπειλε ἡ καρδιά μου! ... Ἐσπᾶσαι ἢ χορδὴς ῥαγίστη τὸ βιολὶ μου Κι' ἄδικα σέρνω ἐπ' αὐτὸ τὸ δοξάρι.

Μάρτης

Σ. ΤΡΙΚ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου τοῦ Α'. εἶπεν εἰς τὴν ἡμετέραν τὸν ἕνα ὑπαυτοῦν, μεγάλῃ μὲν ὀκνησίᾳ ἀλλὰ πτωχότητι. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς τὸν τῷ ἀπαιτούμεν ὡς δῶρον βιβλίον τοῦ ὁποῖον τὰ φύλλα ἀσπρηλίζοντο ἐκ 50 τραπέζοις οὐραματίων τῶν 100 φρ. ὅτε δὲ τὸν συνήρτησε μετ' ὁλίγας ἡμέρας τὸν ἠρώτησε:—Πῶς σὰς ἐφάνη τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον σὰς ἔστειλα;—Ἀριστοτέλεσμα, ἐνυπνότατε, ἀπεκρίθη ὁ ὑπαυτοῦς: ἦτο μάλιστα τόσον ἐνδιαφέρον ὥστε περιμένω μετ' ἀνυπομονίας καὶ τὸν δεύτερον τόμον. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ αυτοκράτορος εὐχαριστήθηκε ἐκ τῆς ἀντιφάσεως, κατὰ τὴν εορτὴν τοῦ ὑπαυτοῦ τοῦ ἐπ' ἀπέστειλε πάλιν παρόμοιον βιβλίον ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἑξῶς φύλλον αὐτοῦ ἔγραψεν ἰδιόχειρος:—

«Τέλος τοῦ συγγράμματος».

(Μετάφρασις)

Ν. Β.

ΙΔΑΝΙΚΟ

Τὸν θέλω πάντα ἀρραβαστοῦ καλεῖν νὰ μὴ τὸν μοιάζει δὲν περὶ αὐτὸν ὅχι Ἀπόλλων, μὰ Ἐρμῆς ἂν ἦν ἐντὶ καὶ αὐτὸν Νῆαν σὲν κόσμο ζακουτόν: σὲν τὴν ὁλὴν, σὲν ἀνδρεία λιγὰ καὶ ἄριστον ὡς ν' ἐμὲ, μὰ νῆαν φαντασία.

Καὶ τότε... βάλε μιὰ καρδιά ὅτ' αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ μου ἡμερῶν, τὸν φανταστικὸν καλὸν, νὰ τοῦ αὐτοῦ τὸν καὶ μόνον. Ὁραὶ, ἐμένα ν' ἀγαπᾷ σὲν κόσμο ἐμὲ καὶ μόνον γιὰ τὸν αὐτὸν ποῦ βαρεῖται καὶ ἡ ζήλεια μὲ τελειώνει.

Ἀθήναι

ΑΔΒΑ

Τὸ νὰ ἀναγνώσκῃ τις χωρὶς νὰ ἐννοῇ εἶναι ὡς νὰ κινῇ ἄνευ κινήσεως.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΔΟΥΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Μ. Κατσαρά, διακοπέντα λόγῳ πληθώρας ὕλης, θὰ συνεχισθοῦν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου.

ΚΟΛΩΝΙΑ

ΑΜΕΡΙΚΕΝ

ΜΠΑΧΑΡΙΑ

Βραβεῖον εἰς Ἑκθεσιν Βορδῶ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀριθμὸς 23

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου

Σταδίου 43

ΤΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χριστὸς ἀνέστη! Τὴν ἀπᾶν, τί λόγια μαγεμένα! Ὅλη τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ Τὸ μεγαλεῖον τ' ὁρανοῦ Κι' ὅλο τὸ καὶ γῆς, σοῦ λέγε μαγεμένα!

Σὺ ἀκούομαι τῆς χαρῆς καμπάνας ποῦ φωνάζει Ἀπὸ ψηλὰ στὸν Χοροῦν Τὸ θαῦμα τὸ ἀληθινὸ Τὸ θαῦμα ποῦ καθ' αἶσθησιν καὶ κάθε τοῦ ταράζει.

Ἡδούμε μῖσα στὴν καρδιὰ περίοισα περιφάνια Κάποιο ἀπόκομφο παλιὸ Ὅσον μαζὶ μὲ τὸν Χριστό, Μᾶς ἀρπάζει ἀπ' τὴ γῆ, μᾶς φέρνει σὲ οὐράνια!

Ἀθήναι τῇ 31 Μαρτίου 1908

ΜΑΡΙΑ Θ. ΧΡΥΣΗ

ΔΙΣ ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΗ

Ἡ βραβεύσεως εἰς τὸν ποιητικὸν διαγωνισμόν

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ Πατριάρχης Καγκρινὸς ὑπῆρξεν εἰς ἀπὸ τοὺς μεγαλειότερους ὑπουργοὺς τῆς Ρωσσίας, τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Χάνο, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1774 ἀνεχώρησε διὰ τὴν Παλαιάν Ρωσίαν, ὅπου ἐβρίσκετο καὶ ὁ πατὴρ του. Κατόπιν, τὸ ἔτος 1812 ἐπέστη εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν.

Ὁ τότε Τσάρος Ἀλέξανδρος Α' ἐκτιμήσας τὴν ἀξίαν του, τὸν ὥρισεν, μετὰ παρέλευσιν ἑνδεκά εἰς τὴν ἐποχὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ κράτος τότε ἐβρίσκετο εἰς οὐκρινὴν κατάστασιν, καὶ τὸ ταμίον ἦτο κενόν.

Πολὺ ταχέως ὅμως ὁ Καγκρινὸς, στηριζόμενος εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ Αυτοκράτορος του, ἐπαυερε τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐθυμίαν εἰς τὴν ἀγαθὴν Αυτοκρατορίαν. Ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐκλύθησαν μετὰ χαλαρᾶς, καὶ τοὺς κληῖνας, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐφιστάθη τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ἐνδοταμίωσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταί, ἐκίνησαν τὸ μίσος τῶν αὐλικῶν, καὶ τοὺς οὐφελμοῖς. Διότι οἱ τελευταῖοι οὗτοι, εἶδον, ὅτι ἔχοντες ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Αυτοκράτορος τιν.

Ἦρχοντο λοιπὸν αἱ συκοφαντίαι, τὰς ὁποίας διὰ ν' ἀποφύγῃ ὁ Καγκρινὸς ἔπαυσε νὰ ἐπισκέπτεται συχνὰ τὸν Αυτοκράτορα του.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὅλοι οἱ κατέχοντες τὰς ἀντιτάτας θέσεις, προσέφρυνον εἰς τὸν Αυτοκράτορα τιν, ἕνα αὐγὸ ἐκ χρυσοῦ περικοσμητὸν δι' ἀξιαμάντων.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, μάλιστα ὁ Τσάρος ἐπέστη εἰς τὴν αἰθυσαν αἱ μεγιάντες ἤρχων σὺρρόντες. Πρὸς μεγάλην ὁμοῦ ἐκπλήξιν πᾶντες ὁ Καγκρινὸς δὲν εἶχε ἀκόμη προσέλθει.

— Ὁ ὑπουργὸς ἀπέβηκεν διέσωκα πολλοί.
— Δὲν ἀπέβην, ἀλλὰ συνέληψθην, εἶπον ἄλλοι.
— Συνέληψθην καὶ ἐξορίσθην εἰς Σιβηρίαν, διέσωκα οἱ αὐτικοί.

Πρὸς μεγάλην ὁμοῦ ἐκπλήξιν πάντων, ὁ ὑπουργὸς ἀπῆλθεν ἐμφανίζετα.

Ἄμα τὴν ἐξοχὴν του εἰς τὴν αἰθυσαν, ὑποκλίνεταί πρὸ τοῦ ὑψηλοῦ κυρίου του.

Ἄλλ' ὁ Τσάρος δὲν παρέμεινε νὰ τοῦ ἐμυλῇ ἐκεῖνος, καὶ τοῦ εἶπε μετὰ:

— Σὲ ἐπερίμενα πρῶτον, νὰ σὲ ἴδω σήμερον καὶ ἰδοῦ, σὺ, τελευταῖος.
— Θὰ παρακαλέσω τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα νὰ μὲ συγχωρήσῃ. Εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐλημνήσθαι τὰ καθήκοντά μου πρὸς Αὐτήν. Ἀλλὰ μόνον πρὸς ὅλγον στιγμὴν κατεσκευάσθη τὸ αὐτὸ αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ παρακαλέσω τὴν ἡμ. Μεγα-

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ἀνάστασι!... ὅλα γύρω μᾶς μεθ' ὅς παντοῦχοι Τὸ καὶ μὴ μελωδικὰ στὴν ἐρημίᾳ λαλεῖ Ὅλοι οἱ ἀγάπης ἀγκαλῖα ὀλόχαροι ἔχουν γύρω Καὶ διὰ τὰ χεῖλη σμύροντες ὁ ἕνα γλυκὸ φίλι.

Ὁ θάνατος ἀπέθανε καὶ σέρνεται τοῖς τοῖχοις Μεσ' σὺν οὐρανῷ τοῦ βουνοῦ, σὺν φεῖδι σκοτωμένου Τ' ἀθρόνα ὑμνοῦντες ἡδονικά, τὰ καὶ τὰ χύσαντες μῦθον Κ' ἐγὼ σὺν κόσμῳ τὴν τρελλὴν χαρὰ γιὰ τὴν σωταίαν;</

ΕΛΛΑΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΤΕΑ

Εσωτερικού και Κρήτης Δραχ.	8
Εξωτερικού	Φρ. χρ. 12
Ρωσσίας	Ρούβλια 5
Αμερικής	Δολάρια 3

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τὰ κουτάκια τῶν Ἐκκλησιῶν.—Τὰ βαρε-
λότετα καὶ οἱ Γερμανοὶ ἔμποροι.—Τὰ
χρῆν τῆς Ἑλλάδος.—Καταδιώξεις εἰς
... μάτιν.—Λάθη χωροφυλάκων.—Τὸ
ἀντί.—Εἰς τὸ φαρμακεῖον.—Ταραχαί.
—Ὁ Ναυπλῆ.

ΤΗΝ παρελθούσαν Μεγάλην Ἑβδομάδα
διηλθον οἱ Ἀθηναῖοι χριστιανικώτατα. Εἰς
τοὺς ναοὺς, ἐνῷ ὕμνουντο τὰ Ἅγια Πάθη,
οἱ διάφοροι λεονταδεῖς τῶν Ἀθηνῶν εἰσι-
σχον καιρὸν νὰ ἐκφράσουν τὰ πάθη τῆς
καρδίας των εἰς τὰς ἐκλεκτάς των. Αἱ ἐξομι-
καὶ δὲ αὐταὶ ἐξομολογήσεις καὶ τὰ περιπαθῆ
βλέμματα καὶ αἱ θεμαὶ χειραγία ἐφθασαν
εἰς τοιοῦτον ὅδῃ σημείω, ὥστε ἀπεφασίσθη
εἰς τὸ μέλλον τὰ **νοτάνια** καὶ μὴ ψάλλον-
ται, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιούνται διὰ τὴν ῥά-
ξιν τῶν φιλοδοξῶντων λιμνοκτόρων.

ΚΑΙ ἐκτὸς ὅμως τῶν ναῶν οἱ χριστιανοὶ
ἐπεδόθησαν εἰς κατανυκτικωτάτην προετοι-
μασίαν διὰ τὸ Πάσχα. Εἰς κάθε γονίαν καὶ
κάθε ὑπόγειον ἐτοιμάζοντο χιλιάδες βαρε-
λότων, τὰ ὅποια ἤρχισαν ἐκφυροσκοροῦντα
ἀπὸ σήμερον τὰ χαράγματα. Οἱ ἐλθόντες
Γερμανοὶ ἔμποροι εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν πρῶ-
των κρότων ἐχάρησαν πολὺ ὑποθέσαντες,
ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀρχίζει νὰ πληρώνη τὰ χρεὴ
της.

Σκηὴ εἰς Ἀθηναίων ὁδόν:
—Μπάμ, μπάμ, μπουμ!
—Τί εἶνε, μοῦρε, βαρελότα πέφτουνε;
—Ὅχι, γίνεσαι ἡ κλήρωσις τοῦ πατριω-
τικοῦ δανείου.

ΑΝ ὅμως αὐτὸ τὸ ἔθιμον τῶν βαρελό-
των ἐξακολουθήσῃ, εἴνε ζήτημα ἂν θὰ μείνῃ
Ἀθηναῖος μετὰ ὅνα μάτια, διότι, ὡς γνωστόν,
τὰ βαρελότα ἔχουν προηγουμένα μετὰ κάθε
ἀθηναῖον μάτι καὶ ἀγωνίζονται νὰ τὰ βγά-
λουν ὅλα. Ἡ ἀστυνομία ἀγωνίζεται νὰ κα-
ταδιώξῃ τὸ ἔθιμον, ἀλλ' εἰς μάτην.

ΜΕ τὴν καταδίωξιν ὅμως αὐτὴν λαμβά-
νουν χώραν καὶ πολλὰ ἔκτροπα. Διότι ἡ
ἀστυνομία δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ
ποῖα εἶναι βαρελότα καὶ ποῖα δὲν εἶναι.
Χθὲς λ. χ. εἰς χωροφυλάξ ἰδὼν τὸν κ. Πα-
χὺν εἰς τὰ σίδερα τοῦ τραίμ ἠθέλησε νὰ τὸν
κατάσχῃ.

ΩΣ γνωστὸν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς οἱ
χριστιανοὶ ἔργωναν ἀρὴν τῆς σούβλας, κατὰ
τὸ πατροπαράδοτον ἔθιμον. Τελευταίως
ὅμως, ὅποτε κατὰ τὸν ἐπιβληθέντα δασμὸν
τὸ ἀρνὶ θὰ ἔχῃ ὀγδοήντην δραχμὰς τὸ γραμ-
μαρίον, διαδίδεται διὰ μόνον ὁ κ. Σκουλού-
δης καὶ ὁ κ. Καραπάνος θὰ κάμουν πάσχα.

Σηναὶ εἰς φαρμακεῖον:
Εἰς οἰκογενειαρχῆς δίδων ἕνα ἑκατοντά-
δραχμον:

ΕΛΛΑΣ

—Μοῦ δίδετε παρακαλῶ δύο σκονάκια
ἀρνὶ, νὰ κάνω πάσχα;

ΠΟΙΚΙΛΟΤΡΟΠΩΣ σχολιάζεται τὸ ὄνομα
τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῆς τουρκίας, ὁ ὁποῖος
ὡς γνωστὸν λέγεται **Ναμὴτ-Βέης**. Πόθεν
ὀνομάσθη οὕτω; Πολλοὶ φρονοῦν ὅτι ὁ
πατὴρ του ἐχορηγᾶτοσε τζαμπατζῆς τῶν ἑλλη-
νικῶν θεάτρων.

Ο ΑΚΡΙΤΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἐνόμζα στὰν ἔγραφα τὴν κίνησιν τῆς παρελ-
θούσης ἑβδομάδος, ὅτι δὲν θὰ ἔχω καμίαν συναυ-
λίαν νὰ γράψω διὰ σήμερον. Ἡ ἰδέα μου ὅμως διε-
ψεύσθη καὶ θὰ ἦτο ἀδικον νὰ μὴ ἀπαίρω δύο μὲν,
ἀλλὰ ἀσίας λόγον συναυλίας, αἱ ὅσαι ἔγιναν τὸ
Σάββατον τὸ ἀπόγευμα (τὸν διπλωματιοῦχον) καὶ
τὴν Κυριακὴν τὴν νύκτα τοῦ Ἑορτασίου.

—Ἄνω δὲ ἀσίας λόγον, διότι ἡ πρώτη καὶ μὲν
δὲν ἦν παρουσασίαι νῦν, ἀλλὰ τελεσίσητα ἐκτε-
λέσιος μόνον, ἡ δευτέρα ὅμως ἔδειξεν ἰδιοφυΐας ἡ-
ρώτους μέτροι τοῦδε καὶ ἀρχαῖα ἱστορικῆς εἰς
τὸ μέλλον.

Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς καὶ αἰσινῶν συ-
ναυλίας τῶν διπλωματιοῦχων τοῦ Ὁδεῖου, ὡς ἀνέ-
τοιτε ποικίλων καὶ εὐχάριστων. Ἰκοῦσαν διὰ πρῶ-
την φορὰν ἐφέτος τὴν δεσποινίδα **Διλή** (κλειδοκυμ-
βαλον) καὶ τὸν κ. **Καρακώστην** (βιολιόν) εἰς μίαν ὁ-
ράσαν τοῦ Schütt μίαν *Romance* τοῦ *Swedish* καὶ τὸ
γινώσκον *Souvenir de Moscou* τοῦ *Wieniawski*. Καὶ
τὰ τρία ποτὶ καλὰ παρμένα.

—Μία *Serenade* τοῦ *Μπετόβεν* διὰ *πλάγιον*,
βιολιόν καὶ βιολόν ὑπὸ τῶν κ.κ. **Παπαγεωργίου**,
Καρακώστην, καὶ **Γ. Οικονομίδη**, ἐξετελέσθη φρονικά,
ὅπως ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τῶν καλῶς ἐκτε-
λεστών. Ἡ δεσποινὶς *Κορναῖου* ὅμως ἀπέτελεσε τὴν
κορναῖδα τῆς διλῆς συναυλίας, ἀνταναστήσασα δις νὰ
ἐπαινεθῇ τὸ γινώσκον ὅμοι τοῦ *Lemaire* «*Tous*
vames Marquise», πλὴν τὸν ἄλλον δύο τὰ ὅποια
Paul et Virginie τοῦ *Massé* καὶ τὸ *Chan-*
son du matin τοῦ *Jane Vieu*. Κόμοις ὅχι τόσοι ὅσοι
ἄλλοι.

—Ἡ δευτέρα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου συναυλία
διδομένη ὑπὸ τῷ μικροῦ Ἑορτασίου τῇ σπερτάσει
τῶν *Δον Πάυλου*, *Δενδοῦ* καὶ τῆς *Κας Κεταρσίου*,
ἠδύνατο νὰ λεγῇ ὅτι εἶδον μάλλον ὑπὸ τῶν ἀνω-
τέρων τῶν σπερτάσεων τοῦ Ἑορτασίου, διότι αὐ-
τὸς εἰκοστόν νὰ εἶπὼ ὅτι εἶχε τὸ μικρότερον μέρος.
Ἐπείπε μόνον, μετὰ πᾶσι θύμους: *Una concert*
τοῦ *Viotti* καὶ μίαν *Berence* τοῦ *Dvoracki*. Ὁ Ἑορ-
τασιὸς ὑπόκειται πολλὰ διὰ τὸ μέλλον, ἂν λάβωμεν
ὅτι ὅλη τὴν ἡμέραν τὸν ὅμιλος 13 εἶπεν.

—Ἡ πρώτην φορὰν ἀκουσθεῖσα **Λίς Φ. Πάιμα**
ἐκτελέσασα συγχρόνως τεμάχια τοῦ *Liszt* καὶ τοῦ
Shopin, μὰς ἐφάνηκε μίαν ἀγνοῶσαν μέχρι
τοῦδε μουσικὴν ἰδιοφυΐαν τὴν ὅποιαν ὑποθέτω δὲν
ἔῃ ἀρίστη ἀκαλλιέργητος. Ὁ κ. **Κεταρσιὸς**, διπλω-
ματοῦχος τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν, ἔφαλε ποτὶ καλὰ
ἐν ἡμῶν τοῦ *Conrad* καὶ ... *Les noces de Janette*
(τὸ αἰώνιον καὶ ἀπαράτητον).

—Ὅσον διὰ τὴν *Δα. Δενδοῦ* δὲν ἔχω νὰ προσ-
θέσω ἢ ἄλλο παρ' ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ μακαρίτου *Wa-*
gner πρέπει νὰ ἦναι ποτὶ εὐχαριστήμενη, διότι δύο
ἐκ τῶν καλλιεργητῶν τὸν *Wagner* δὲν ἦτο δυνατόν
νὰ ἐκτελεσθῶν καλλίτερον ἢ ὅτι ἐξετελέσθησαν
ἀπὸ αὐτῆν.

ΡΑΦ-ΡΑΦ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΣΣΕΙΤΙΟΝ

Σήμερον ἑκατοντάδες πτωχῶν θὰ παρελθῶσιν
εἰς τὰ δύο κτήρια τοῦ Συστατίου τῆς Πλάκας καὶ
τοῦ Βαρελίου διὰ νὰ πάρουν ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶν
εὐγενῶν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῶν Ἀθηνῶν, τὰ
αὐτὰ καὶ τὸ κρέας τῶν, τὰ πασχαλινά.

Καὶ ἔπειτα αὐτὴν τὴν ἡμέραν, τῆς εὐρητῆς τοῦ Χρι-
στοῦ ποῦ ἔλθι μικροί, μεγάλοι, πλοῦσιοι, δικαιοκλέ-
φου, καὶ χείρονα, καὶ αὐτοὶ οἱ πτωχοὶ τοῦ Συ-
στατίου θὰ αἰσθανθῶν μίαν ἄγριον χαρὰν, διότι θὰ
ἰδῶν ὅτι κάποιος καὶ γὰρ αὐτοὺς φροντίζει, κάποιος
μεγάλῃ Μιτῆρα γὰρ αὐτοὺς ἀντιλαμβάνεται.

Δὲν εἶναι δυνατόν δὲ κατὰ νὰ καταληφθῇ κανεὶς
ἀπὸ ἄρρετον θαυμασμὸν ὅταν ἰδῇ, σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ
δύο νέα καὶ λαμπρὰ κτήρια, ἐκεῖνα τὰ παλαιοῦ
καὶ ἀσπιδόποτα κτήρια, ποῦ ἐργάζονται διαρκῶς
διὰ νὰ βγάλουν τὸν ποταμὸν τῆς τροφῆς ποῦ χρει-
άζεται διὰ νὰ τραφῶν τόσοι χιλιάδες στόμακα, καὶ
θὰ αἰστανθῇ μίαν μετὰ τὴν συγκίνησιν ὅταν ἰδῇ
ποῖαν στερήσιν πέρουν τὸ δοχεῖον μετὰ τὴν τροφὴν
τοῦ, ὅταν ἰδῇ τὴν μετὰ τὴν αἰσῶσαν ὅπου κλῆνται
τόσοι πτωχοὶ, εἰς τὰ μακρὰ τραπέζια, μετὰ
καρὸν καὶ γελιστὰ πρόσωπα διὰ νὰ φάγουν τὴν

ΕΛΛΑΣ

μερίδα τοῦ τοῦ φαγητοῦ ποῦ σήμερον θὰ πάρουν
ἐντελῶς δωρεάν. Καὶ τότε ὁ καθένας θὰ δώσῃ τὸν
ὀβολόν του μετὰ τὴν μεγαλειότητα τοῦ ἐκπαισθη-
σῆς, ὅτι θὰ κάμῃ τὸ φιλοφρονέστερον ἔργον, διότι
τὸ Συστατίον εἶναι ἀδύνατον βεβαίως νὰ συντηρηθῇ
ἀπὸ τὴν δεκάρα τοῦ πτωχοῦ, καὶ περιμένει ἀπὸ τὰ
παντάρραχμον τοῦ πλοῦσιου φιλοφρονέστερου.

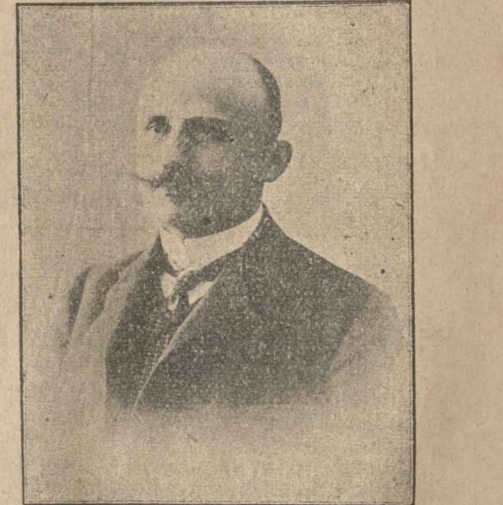
Διὰ νὰ τελεσθῶν δὲν ἔχω πέρα νὰ γράψω δύο
ἀριθμούς. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀδύνατον περὶ τὸ
1,000,000 μερίδων τροφῆς εἰς πτωχοὺς τῶν δύο
Συστατίων καὶ εἰς τοὺς φυλακισμένους, ἐφέτος δὲ
8,500—4,000 εἶναι αἱ μερίδες ποῦ δίδονται καθημε-
ρινῶς. Νομίζω ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο ἀριθμοὶ λέγουν
πολὺ περισσότερα ἀπὸ πολλὰ-πολλά λόγια.

—

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

Ἡ πρώτη ἐφετηνὴ κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ
Στόλου προσεγγίζει καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν γραμ-
ματίων προσβίνει εὐτυχῶς, συμφωνῶντος πρὸς τὰς ἐλ-
πίδας μας. Ὁ δὲ ἑορταστικὸς Λαχεῖον τριημερῶς
καὶ **Γεώργ. Κορινθίος** εἰσέλαβη μετὰ τὸν συνήθη εἰς
αὐτὸν ἔζηλον καὶ τὸ ἀνθρακασκῶν, ὁ ὅποιος τὸν
διαθερμαίνει ὑπὲρ τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἀνέλαβε,

Ο Κ. Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

καὶ ἔφερε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Ἡ
δυσκολία ἐνέκειτο εἰς τοῦτο: Ὅτι τὰ γραμμάτια
διὰ τὴν α' κλήρωσιν θὰ ἦσαν τετραδράχμια καὶ ἡ
ἀγορὰ τῶν, κατὰ τινὰς φόδους, θὰ εὐρίσκων ὀλίγας
δυσχερείας. Εὐτυχῶς οἱ φῶδοι διεφείθησαν, διότι
τὸ κοινὸν δὲν ἐκρίσθη πολλὰ διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι
ἂν τὰ γραμμάτια ἦσαν τετραδράχμια, ἰσχύουν ὅμως
καὶ διὰ 4 κληρώσεις, ἐνῷ συγχρόνως εἰς τὴν πρῶ-
την κλήρωσιν θὰ συμμετάσχουν 300 μόνον χιλιάδες
γραμματίων καὶ οὐχ ὅπως εἰς τὰς ἄλλας, ἐν ἑκα-
τομυρίων ὅποτε βέβαια τὰ γραμμάτια θὰ ἦναι μο-
νόμετρα.

Δὲν χρειάζεται βεβαίως παρόντρυνσις πρὸς τὸ κοι-
νὸν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἑθνικοῦ λαχείου.
Ἐκτὸς τῶν ἐλπίδων τοῦ κέρδους, τὰς ὁποίας πα-
ρουσιάζει ἡ προσεχὴς κλήρωσις, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς
ἔχει βαθύς αἰσθανθῇ πόσῃ μέγαν καὶ πόσον ἐπι-
γοντα σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου.

ΤΟ
ΕΜΠΟΡΙΟΝ

—

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς
Πετράκης Κ. Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ,
τῆς συνεργασίᾳ πολλῶν ἄλλων εἰδικῶν,
ἐκδίδει περιοδικὸν μηνιαῖον, πρωτοφανὲς
διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τί-
τλον. Συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχμὰς 5.— Οἱ
θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἄς
δηλώσωσιν εἰς τὸν ἐκδοτὴν δι' ἐπιστο-
λικοῦ δελταρίου.

—

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ γνωρίζουσα καὶ τε-
λείως τὴν ῥαπτικὴν ἵζητι θεοῦ. Πλη-
ροφωρία εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΟΤΑ ΗΘ

19

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.—Ὁ κυνὸς Χὰν ἤ-
καθ' ἡν ἰουδὴν, ἀνταγὰ τοῦ ἀρχόντος τῆς Βαβυλῆς
Μανασὴ, ἀλλὰ τὴν ἀγαπᾷ ἐπὶ καὶ οἱ στρατιῶται τῶν Ἀσ-
συρίων Ὀλοφάνης. Ἐπειδὴ ἐκείνη προεῖπεν τὸν ὅρατον κυ-
νῆον, ὁ Ὀλοφάνης ἐξήρθε τοῦ εἰδῶτος τῆς ἀποφασίσαι νὰ
κυνήσει τὴν παρὰ τῆς καὶ ὁρᾷ μετὰ 140 καὶ πλέον χιλι-
δας στρατοῦ ἀντιπῶν τῆς Βαβυλῆς. Ἀρχηγὸς τῆς πολυ-
κινήτης πόλεως εἶχε ἀναδείχθῃ ὁ Χὰν. Ἡ ἰουδὴθ ἀπὸ τοῦ
ἀντικράτου παρακαλοῦσεν τὸν αἰματωρὸν ἄνθρωπον, ὅπως ἐλ-
θῇ ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς αἰσῶνους θανάτους τῶν ὑ-
περασπιστῶν τῆς πόλεως. Μία μάχησα ἵζητι αἰσῶν νὰ τὴν
ἰδῇ καὶ τὴν παρὰ τῆς ὁ ἀντικράτου ἀμείως εἰς τὴν ἀντικράτου
τὸν γέροντα πατέρα τῆς, ὁ ὅποιος λαχεῖται μετὰ τὸν στρα-
τῶν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν τῶν. Ἀλλ' ἐπὶ ἐκείνη καλεῖ
τὸν πατέρα τοῦ ἑαυτοῦ ἐν ἑαυτοῦ, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν γρῶ-
μην τῆς μάχης, ἀκούει παρ' αὐτοῦ, ὅτι ὁ ὄρατος Μανασὴς
μετεφύθη ἤδη εἰς τὴν ἀντικράτου τραυματισμένους στρατούς.

(Συνέχεια)

Ὁ ἀτυχὴς γέροντος ἐξοφλήσας, πραγματικῶς, τὸ
πεπρωμένον του.

Μαχόμενος, ὡς τὰ θύρα τῶν ὁποίων ἀποσποῦν
τὸ νεογόνον. — Διὰ καὶ αὐτοῦ, προσπαθῶν, κατὰ
τὴν στήθιν ἐκείνην, ν' ἀποσπᾶσιν τὴν ἰουδὴθ—
ἐξετέθη τὸς πολὺ εἰς τὰ βέλη τῶν ἐχθρῶν του,
ὥστε ἐν ἐξ αὐτῶν τὸν ἐπληξεν εἰς τὸ μέσον τοῦ
σώματος.

Ὁ πρῶτος ὅστις ἀντιλήφθη τὸν τραυματισμένον
ἦτο ὁ Χὰν, διότι οὗτος παρηκολούθει τὸν γέροντα
μαχόμενον.

Ὅταν τὸν εἶδε κλονιζόμενον καὶ πῖπτοντα ἡ-
συχάθην ῥαγίζομένην τὴν καρδίαν του.

Ἐπορεύσας ἀμέσως πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ὑπεδά-
σταται.

— Ἀγαπητέ μου κύριε!... τοῦ εἶπε πνίγων τὸν
λυγισμόν του.

— Δὲν εἶνε τίποτε, ἀπῆλθην ἐκεῖνος...
Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφρασε νὰ προσέβῃ ἄλλον λέξιν,
διότι τὸ αἷμα ἤρχισε νὰ ἐκρένῃ τῆς πληγῆς του καὶ
ἐκόπη ἡ φωνή του.

Ὁ Χὰν διέταξε καὶ τὸν μετεφέρων ἀμέσως εἰς
τὴν ἀντικράτου, ὅπου ἡ ἰουδὴθ ἐλαττομένη, μόλις
τὸ ἀνῆλθεν.

Αἱ γυναῖκες τῆς ἡγεμονίας, ἐπὶ πολὺ, ἔως οὗ
τὴν ἐπανάφερον εἰς τὴν αἰσῶσιν τῆς.

Τότε μόνον ἐξῆλθε τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἐξάλλος
ἐδραμην εἰς τὸν βασιλικὸν κοιτώνα, ἐπὶ τῆς κλινῆς
τοῦ ὅπου ἐκεῖνος αἰσῶσεν τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς
τῆς.

Δοῦλο καὶ ἄλλοι θεράποντες τοῦ ἀνακτόρου
εἶχαν συρρεύσει περὶ αὐτόν, προσπαθόντες νὰ τὸν
σώσωσιν, μετὰ χυμῶν βοτάνων καὶ κινήσεις ἀπεπι-
στιμῆς.

Ἀλλὰ τὸ αἷμα ἔρρεν ἀδικήτως καὶ τὰ βλέ-
φαρα τοῦ γέροντος εἶχαν κλεισθῇ.

Ὁ Χὰν διέταξε καὶ τὸν μετεφέρων ἀμέσως εἰς
τὴν ἀντικράτου, ὅπου ἡ ἰουδὴθ ἐλαττομένη, μόλις
τὸ ἀνῆλθεν.

Αἱ γυναῖκες τῆς ἡγεμονίας, ἐπὶ πολὺ, ἔως οὗ
τὴν ἐπανάφερον εἰς τὴν αἰσῶσιν τῆς.

Τότε μόνον ἐξῆλθε τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἐξάλλος
ἐδραμην εἰς τὸν βασιλικὸν κοιτώνα, ἐπὶ τῆς κλινῆς
τοῦ ὅπου ἐκεῖνος αἰσῶσεν τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς
τῆς.

Δοῦλο καὶ ἄλλοι θεράποντες τοῦ ἀνακτόρου
εἶχαν συρρεύσει περὶ αὐτόν, προσπαθόντες νὰ τὸν
σώσωσιν, μετὰ χυμῶν βοτάνων καὶ κινήσεις ἀπεπι-
στιμῆς.

Ἀλλὰ τὸ αἷμα ἔρρεν ἀδικήτως καὶ τὰ βλέ-
φαρα τοῦ γέροντος εἶχαν κλεισθῇ.

Ὁ Χὰν διέταξε καὶ τὸν μετεφέρων ἀμέσως εἰς
τὴν ἀντικράτου, ὅπου ἡ ἰουδὴθ ἐλαττομένη, μόλις
τὸ ἀνῆλθεν.

Αἱ γυναῖκες τῆς ἡγεμονίας, ἐπὶ πολὺ, ἔως οὗ
τὴν ἐπανάφερον εἰς τὴν αἰσῶσιν τῆς.

Τότε μόνον ἐξῆλθε τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἐξάλλος
ἐδραμην εἰς τὸν βασιλικὸν κοιτώνα, ἐπὶ τῆς κλινῆς
τοῦ ὅπου ἐκεῖνος αἰσῶσεν τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς
τῆς.

Δοῦλο καὶ ἄλλοι θεράποντες τοῦ ἀνακτόρου
εἶχαν συρρεύσει περὶ αὐτόν, προσπαθόντες νὰ τὸν
σώσωσιν, μετὰ χυμῶν βοτάνων καὶ κινήσεις ἀπεπι-
στιμῆς.

Ἀλλὰ τὸ αἷμα ἔρρεν ἀδικήτως καὶ τὰ βλέ-
φαρα τοῦ γέροντος εἶχαν κλεισθῇ.

Ὁ Χὰν διέταξε καὶ τὸν μετεφέρων ἀμέσως εἰς
τὴν ἀντικράτου, ὅπου ἡ ἰουδὴθ ἐλαττομένη, μόλις
τὸ ἀνῆλθεν.

Αἱ γυναῖκες τῆς ἡγεμονίας, ἐπὶ πολὺ, ἔως οὗ
τὴν ἐπανάφερον εἰς τὴν αἰσῶσιν τῆς.

Τότε μόνον ἐξῆλθε τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἐξάλλος
ἐδραμην εἰς τὸν βασιλικὸν κοιτώνα, ἐπὶ τῆς κλινῆς
τοῦ ὅπου ἐκεῖνος αἰσῶσεν τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς
τῆς.

Δοῦλο καὶ ἄλλοι θεράποντες τοῦ ἀνακτόρου
εἶχαν συρρεύσει περὶ αὐτόν, προσπαθόντες νὰ τὸν
σώσωσιν, μετὰ χυμῶν βοτάνων καὶ κινήσεις ἀπεπι-
στιμῆς.

Ἀλλὰ τὸ αἷμα ἔρρεν ἀδικήτως καὶ τὰ βλέ-
φαρα τοῦ γέροντος εἶχαν κλεισθῇ.

καὶ προσπαθεῖ, μετὰ τὸ φιλῆμα τῆς, νὰ τοῦ συγκα-
τήσῃ τὴν πνοήν.

Ὅταν, διὰ μίαν στιγμὴν, ἤγασε τὴν κεφαλὴν τῆς
καὶ τὸν προσέβλεψε, μετὰ τὸν, τὰ χεῖλη τοῦ γέρον-
τος ἐκινήθησαν εὐχρινῶς.

Καὶ ἤκουσε τότε ἡ ἰουδὴθ καὶ μαζὶ μετὰ αὐτὴν
ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι εἰς τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα,
τὰς ἐξῆς λέξεις, αἱ ὅσαι ἐξῆλθον μάλλον εἰς ψι-
θυρον παρὰ εἰς φωνήν.

— Ἀποθνήσκω πρὶν ἢ ἡ χώρα μας σωθῇ. Προσπά-
θησε, ὅραίς μου κύριε, νὰ τὴν σώσῃς, σύ...
Ἡ τελευταία λέξις ἦτο ὅς ὁ βασιλεὺς ἄφρας τοῦ
κύματος, ὁ ὅποιος σδύνεται, μαζὶ μετὰ τὸν ἦρόν του.
Κάποιον στεναγμὸν ἀφῆκεν ἀκόμη καὶ ὁ στεναγ-
μὸς δὲν ἦτο παρὰ ἡ ψυχὴ του.

Ἐμμένον ἀκίνητος ἐπὶ τῆς κλινῆς καὶ βοδός, ἐνῷ
οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ προσλήμενου ἐπὶ τῆς ἰουδὴθ ἤρ-
χισαν νὰ λαμβάνουν τὴν δακρύων ὄψιν, τὴν ὅποιαν
ὁ θάνατος τοῦ ἐπὶ τῆς.

Ὁ ἄρχων Μανασὴς ἦτο νεκρὸς.

Ἡ ἰουδὴθ δὲν κατόρθωσε νὰ ὑποφέρῃ τὸ μαρτύ-
ριον ἐκεῖνο.

Ἐπασαν ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς νεκρωθείσης, διὰ νὰ
δῶσιν τὸ τελευταῖον φιλῆμα, καὶ δὲν θὰ ἤδυνάτο
πλέον νὰ ἐγερθῇ, ἂν δὲν τὴν ἀνῆλθεν οἱ δοῦλοι.

Σχεδὸν ἀκίνητος μετεφύθη εἰς τὸν γυναικωνί-
τον, διὰ νὰ τὴν περιβάλῃ καὶ ἰατρικῶς τῆς ἐνῷ
θεράποντες ἄλλοι μετεκμήνουν μύρα, διὰ νὰ ἀλεί-
ψουν τὸν νεκρὸν τοῦ ἡγεμόνος.

— Ἀποθνήσκω πρὶν ἢ ἡ χώρα μας σωθῇ. Προσπά-
θησε, ὅραίς μου κύριε, νὰ τὴν σώσῃς, σύ...
Ἡ τελευταία λέξις ἦτο ὅς ὁ βασιλεὺς ἄφρας τοῦ
κύματος, ὁ ὅποιος σδύνεται, μαζὶ μετὰ τὸν ἦρόν του.
Κάποιον στεναγμὸν ἀφῆκεν ἀκόμη καὶ ὁ στεναγ-
μὸς δὲν ἦτο παρὰ ἡ ψυχὴ του.

Ἐμμένον ἀκίνητος ἐπὶ τῆς κλινῆς καὶ βοδός, ἐνῷ
οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ προσλήμενου ἐπὶ τῆς ἰουδὴθ ἤρ-
χισαν νὰ λαμβάνουν τὴν δακρύων ὄψιν, τὴν ὅποιαν
ὁ θάνατος τοῦ ἐπὶ τῆς.

Ὁ ἄρχων Μανασὴς ἦτο νεκρὸς.

Ἡ ἰουδὴθ δὲν κατόρθωσε νὰ ὑποφέρῃ τὸ μαρτύ-
ριον ἐκεῖνο.

Ἐπασαν ἐπὶ τῆ

Ἦδη ὁ ἥλιος ἀπλησίαζε τὴν δύσιν, καὶ ἡ Βα-
θούλη τὴν καταιστροφήν.

Οἱ Ἀσσύριοι εἶχαν προσεγγίσει τὸσον, ὥστε δὲν
ὕπαινετο ἐμὴν τὸ σκότος τῆς νυκτός, διὰ νὰ κά-
μουν τὴν τελευταίαν ἐφοδόν.

Ἡ ἀντίστροφος δὲν διέφερε τὸν τρόπον, ὅστις ἐκυ-
ρίαιε τὰς φωνὰς τῶν πολιορκουμένων.

Ὅλοι ἐσκέπτοντο ἐπὶ ἡτοῦ ἀνδεχόμενον, τὴν νύ-
κτι, νὰ πέσῃ ἡ καρφύλα τῶν ὑπὸ τὴν μάχην τοῦ
νικητοῦ.

Καὶ ἂν οἱ Ἀσσύριοι εἰσέφθον εἰς τὴν πόλιν, ἡ
ἐκδίκησις τῶν θά εἶχεν ὅλην τὴν ἀγριότητα τοῦ
πάλαιου τοῦ στρατιώτου τῶν.

Ἡ Ἰουδὴ ἀντελήφθη τὴν κατὰστατον ἐκείνην,
ἐπὶ καὶ ὁ Χάν.

Συνηντήθησαν ἐκ νέου καὶ προσέβλεψαν ἀλλή-
λους, μετὰ τὴν τὰ χεῖρας ἀφίχοντες τὸς ὀφθαλ-
μοὺς τῶν νὰ λαλῶσιν.

Καὶ τὰ βλέμματα ἀμφοτέρων διηρώτων:

— Τί θὰ γίνῃ τώρα;

Ἡ σὺν μετὰ τῶν παραινεῖται, ὅπως θάρρος
πολὺ ἀντήχησαν ἐξοῦ τῆς σκηνῆς.

Οἱ πρῶτοι στρατιῶται εἶχον ἀνταρχειῖν ἐπὶ τοῦ
τείχεος.

Καὶ ἀφοῦ ἐφρονέθησαν αὐτοὶ, ἀνέβησαν ἄλλοι καὶ
κατόπιν ἄλλοι, ὥς ὅπου παρὶ τούτους δέκα ἐξ αὐτῶν,
κατήρηναν νὰ εἰσπερήσονται.

Οἱ φυλάσσοντες ἐκαὶ ἐξηφάνισθησαν, θεωροῦντες
ὅτι τὰ πάντα ἀπώλεσθησαν, καὶ οἱ εἰσβάντες ἐ-
κράυαζαν ἦδη πρὸς τοὺς ἄλλους συμπολεμιστάς
νὰ τοὺς ἀκούωσιν.

Πρὶν ἢ Ἰουδὴ ἀρθρῶσαι λέξιν ὁ Χάν μετὰ τὸ
ἀκούειν εἰς τὴν χεῖρα, τινάχθηκε ὡς πληγόμενος
αἰλῶρος, ἔπεσε κατ' αὐτὸν, κραυγάζων πρὸς τοὺς
στρατιώτας του:

— Ἀκολουθήσατέ με οἱ γενναῖοι...

Καὶ μόνον, πρὶν προφθάσιν οἱ ἀκούοντες τοῦ
ἤρχου νὰ φωνῇ τοὺς τοῖμας τοὺς ἐχθρούς του, καὶ
εἶχε τὸσον λίσσιν, ὥστε ἡ Ἰουδὴ ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο
μετὰ αὐτὸν καὶ ὁ Ὀλοφέρνης.

Ἡ Βαθούλη ἐσώθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην, χάρις
εἰς τὴν ἐτοιμότητα τοῦ Χάν.

Οἱ προχωροῦντες Ἀσσύριοι ὑπεχώρησαν, διότι
παρὶ τὸν Χάν συνεκέντρωθη ἀμέσως πλῆθος πολιορ-
κούμενων, οἱ ἵπποι ἐσπείραν τὸν θάνατον ραγδαίαν.

Μετ' οὐλοῦν ἀκόμη ἐπύκνωσεν ἡ μάχη.

Ἦτο κίρως πολιορκούμενοι καὶ πολιορκηταὶ ν'
ἀναγκασθῶν.

Διὰ τὴν νύκτα ἐκείνην εἶχε συμβῆ ἀκόμη ἡ πα-
τρις τῆς Ἰουδῆς.

Ὁ Χάν ἐκοιμήθη εἰς τὴν κεντρὴν του.

Ἡ Ἰουδὴ εἰς τὸ ἀνάκτορον.

Οὐδὲ μίαν λέξιν ἐπρόφθασαν νὰ ἀνταλλάξουν, διὰ
τὴν ἀγάπην τῶν, διὰ τὸς φόβους τῶν, διὰ τὸν μέ-
γαν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος τοὺς ἥπαιλε.

Τὴν πρῶτην τῆς ἐπύκνωσης, μετὰ τὴν ἀντα-
λήν, ἐπανεληφθῇ ὁ Χάν.

Ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς μεσημέρας περισσό-
τερον θανάτῳ ἢ τὴν προτεραίαν.

Ἀργίως τὴν μεσημέραν διεκόπη.

Οὐδ' αὐτὸς ὁ Χάν ἐγνώριζε τὸν λόγον.

Ἐκπληκτὸς ἔδραμεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

— Τὸν διέκοψε ἄφην, εἶπεν ἡ Ἰουδὴ.

— Κατὰ ποῖον τρόπον;

— Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ ἀνακτόρου στήριξε νὰ ἀνασταλῇ.

ἐπὶ τινὰς ὥρας ἡ μάχη, διότι κατ' ἐχόμενον νὰ τοὺς
προταίωμεν.

— Τί σκέπτεσαι; ἡρώτησεν ὁ Χάν.

— Δὲν θὰ μὴν, εἶπεν ἀπὸ ἐκτελεσθῇ.

— Τί σκέπτεσαι; ἐπανέλαβεν ἐκείνος.

— Εἶνε τὸ μυστικόν μου.

Ὁ Χάν, δὲν ἠδύνατο πλέον ὁ τακτικὸς νὰ
ἀσκήσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ ἄρχου.

Ἡ Ἰουδὴ ὡς ἡγεμόνης ἐκρίνε μόνῃ της καὶ ἐ-
ξέταται, χωρὶς νὰ διδῇ λόγον τῶν πράξεών της εἰς
αὐτὸν.

Ἀπεχώρησεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ θαλάμου, ἐκρύψε
τὴν κεφαλὴν του εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐπείθε τὰ βλέ-
ματά του διὰ νὰ μὴ διακρύψῃ.

Ὁ πόνος τὸν κατέτρωγεν. Οὐδ' ἡ καταιστροφή
τῆς πόλεως δὲν τοῦ ἐστοίχιζε τόση πολὺ ὅσον ἡ
ζηλοτυπία του. «Τί τάχα θὰ διετῆρην ἡ Ἰουδὴ εἰς
τὸν Ὀλοφέρνην»;

Ἐκείνη ἐκάλει ἀμέσως τὸν Εὐφράτην καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν:

— Θὰ μετῶς ἀμέσως εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν
Ἀσσυρίων καὶ θὰ διδῇ τὸν Ὀλοφέρνην. Θὰ τοῦ εἴ-
πῃς ἀκριβῶς ὅσα θὰ σοὶ εἴπω. Πλησίοντος περισσό-
τερον, διότι κάνεις ἄλλος δὲν πρέπει νὰ ἀκούσῃ τὸ
μῆνυμά μου.

Ὁ Χάν ἀφίχεν ἱσχυράν κραυγὴν.

— Ὁχι!... εἶπα... δὲν θὰ μετῶς!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

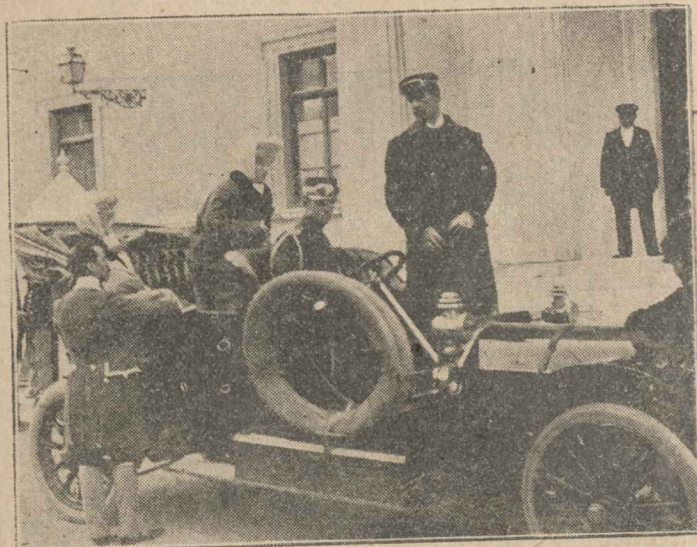

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΜΦΙΣΒΕΙΣ

Τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Μαρίας

Διὰ τὰς ἀναγνωστρίδας τῆς «Ἑλλάδος» δὲν ὑπάρχει καλλιτερον
ὑπόδειγμα μόδας ἀπὸ τὰς ὁραίας ἀμφιβείσεις τῆς
νέας Πριγκηπίσσης

(Φωτογρ. «Ἑλλάδος»)

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ

Δι' αὐτοκινήτου, πρὶν ἀναχωρήσων

Αἱ Πριγκηπίσσαι Μαρία καὶ Ἀλίκη καὶ οἱ Πριγκηπες Γεώργιος καὶ
Ἀνδρέας, ἐξωστὶ τῶν Ἀνακτόρων (βορρὰ πλευρὰ).

(Φωτογρ. «Ἑλλάδος»)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐτέρας τῶν με-
ρίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυ-
ριακοῦλης Μαυρομιχάλης, μετὰ τὴν
λήξιν ἦδη τῶν ἐργασιῶν τῆς Βου-
λῆς, θὰ ἐπιχειρήσῃ περιοδεῖαν, ἀνὰ
τὰς ἐπαρχίας, τῆς ἵπποις ὁ χαρα-
κτὴρ θὰ εἴνε προφανὲς πολιτικὸς.
Αἱ περιοδεῖαι τῶν πολιτικῶν
ἀποτελοῦν ἴδιον σύστημα πολιτικῆς
ἐργασίας, τὸ ἵππον δύναται νὰ
θεωρηθῇ ὡς τὸ ἄριστον τῶν συστη-
μάτων.

Διὰ τῆς αὐτοπροσώπου ἐπισκέ-
ψεως, ὁ πολιτευτὴς ἐργάζεται εἰς
ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τὸν λαόν, τοῦ
ἵππου τὰς ψυχὰς ἐξήγησε χθὲς
ἢ θὰ ζήτησιν αὐρίον, γνωρίζει ἐκ
τοῦ συνεγγεῖς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ,
ἀκούει τὰς γνώμας του καὶ ρυθμί-
ζει τὴν πορείαν του, ἡ ἵπποις, κατὰ
συνέπειαν, θὰ εἴνε ἀγαθὴ, ἐάν ὡς
σκοπὸν καὶ πρόγραμμα τῆς πολι-
τείας του ἔχῃ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν
καὶ τὴν βελτίωσιν ἐκείνων τὰ ἵπποις
ἀντελήφθη ὡς ἔχοντα ἀνάγκην διορ-
θώσεως.

Κατ' ἐξοχὴν ἡ περιοδεῖα καθι-
στατικὴ ἀναγκαιὰ, διὰ τοὺς ἀρχι-
γούς πολιτικῶν κομμάτων.

Ὁ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης, ἐνρι-
σκόμενος ἦδη, ἀπὸ καιροῦ, ἐπὶ κα-

φαλῆς ἐπιλέκτων πολιτευτῶν, ἀρ-
χιγῶς τῆς ἐτέρας τῶν μερίων τῆς
ἀντιπολιτεύσεως, ἀγωνισθεὶς ἐν τῇ
Βουλῇ, καὶ ἐν αὐτῷ τρόπῳ ἐξέ-
λεξε πρὸς ἀρχαίαν τοῦ προγράμ-
ματός του, ἀγωνισθεὶς δηλαδὴ, μετὰ
σοβαρότητος, σεμνότητος καὶ με-
τριοφύνης, ἀπεφάσισεν ἦδη νὰ
ἐπισκεφθῇ τὰς πόλεις τῶν ἐπαρ-
χιῶν, ὡς, ἀπ' ἐνός μὲν ἀντιλη-
φθῇ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἀνα-
πτύξῃ, ἐνῶπιον αὐτοῦ, τὰς ἐργὰς
καὶ τὸ πρόγραμμά του κομματοῦ,
τοῦ ἵππου τὰς ἐργασίας διευθύνει.

Αἱ ἐπαρχίαι, ἀπογοιτωμένα, ὡς
ἐπὶ τὸ πλείστον, ἐκ τῆς διαμεσσεως
πολλῶν ἐλπίδων τῶν, ἀισθάνονται
ἦδη ἐν πόθῳ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀμε-
σωτέραν ἐπαφὴν μετὰ τοὺς διευθύνον-
τας τὰ κοινά, καὶ νὰ ἀκούσων πρὸς
αὐτοὺς, ἐκ πλὴν λόγου, καὶ ὡς
ἀλλὰ κατὰ θετικὰ καὶ πρακτικὰ
καὶ ἐνδεκά. Ἰπὸ τὴν ἐποψὴν ταύ-
την, ἡ περιοδεῖα τοῦ κ. Μαυρομι-
χάλη ἔχει τὴν ἐπισημὴν ἀσφάλειν,
διότι θὰ διασπείρῃ, ἀνὰ τὴν Ἑλ-
λάδα, τὰς ἐνδεκάς ἀνάγκας τῆς
πολιτικῆς σωφροσύνης καὶ τῆς λελο-
γισμένης δράσεως, αἱτινες, εἴνε τῆς
ὕπ' αὐτὸν μερίδος αἱ ἀρχαί.

Ο Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ 1908

4 Δραχμ. ἑκάστον
γραμμάτιον
ἰσχύον διὰ τὰς 4
κληρώσεις.

Μία Δραχ. ἑκά-
στον γραμμάτιον
ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ
τῶν 3 τελευταίων
κληρώσεων.

ΔΡΑΧΜΑΙ 999,999 ΚΕΡΑΗ

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἐν Μεγα Κέρδος.....	ἔξ 100,000 Δραχμῶν
Ἐν Κέρδος.....	ἔξ 25,000 Δραχμῶν
Ἐν Κέρδος.....	ἔξ 10,000 Δραχμῶν
Τοια Κέρδη ἐκ 5,000..	15,000 Δραχμῶν
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000..	5,000 Δραχμῶν
411 Κέρδη ἐξ 100..	41,100 Δραχμῶν
578 Κέρδη ἐκ 50..	28,900 Δραχμῶν
Ἐν ὅλῳ Κέρδη	225,000 Δραχμῶν

ΚΕΡΑΗ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

4 Μεγάλα Κέρδη ἐξ 100,000	400,000 Δρ.
4 Κέρδη..... ἐξ 25,000	100,000 »
4 Κέρδη..... ἐκ 10,000	40,000 »
12 Κέρδη..... ἐκ 5,000	60,000 »
20 Κέρδη..... ἐκ 1,000	20,000 »
1644 Κέρδη..... ἐξ 100	164,400 »
2312 Κέρδη..... ἐκ 50	115,600 »
4000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας.....	900,000 Δρ.

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27) 10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι 300,000 τετρα-
δάχμιον γραμματίων, ὑπ' ἀριθ. 1-300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντός τῆς
κληρωτίδος κατὰ τὴν κληρώσιν ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχμα γραμματία,
ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000,
θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντός τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοί.

Γραμματία πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς
Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστάς τῶν
μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς Δραχμὰς τέσσαρας ἑκάστον, ἰσχύον
διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς Δραχμὴν μίαν ἑκάστον γραμματίου, ἰσχύον διὰ μίαν.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζητήσιν γραμματίων ἀπευθύνετον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ
Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθῆναι. Ἡ πώλη-
σις τῶν γραμματίων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1/14 Ἰανουαρίου 1908.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

MEGA ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΣΙΛΥΒΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Πλοῦτος ὑφασμάτων Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν τελευταίας ἐποχῆς.
120-ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ-120

ΒΑΣΗ ΤΡΙΧΩΝ

— Μακρὰς διαρκείας.
— Καὶ ἀποδιδοῦσα τὸ φυσικὸν
χρῶμα.

Πολεῖται ἐν τῷ Φαρμακείῳ
Γ. ΜΑΡΚΗ

Ὑδρογῆ Συνοικία.— Ἐν Πειραιεῖ.

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
(ΜΠΙΖΩΤΕ)

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ **Νικολαΐδου**
τροχίζονται καὶ ἐπαγορεύονται κρύ-
σταλλα παντὸς μεγέθους καὶ ρυθ-
μοῦ, ἦτοι δι' ἑπιπλα, δι' εἰσόδους
καὶ θύρας, καὶ ράφια διὰ βιβρίνας.

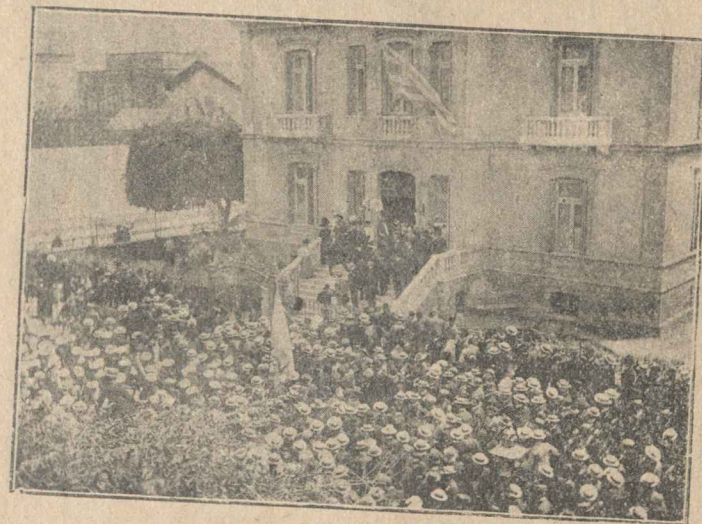
Ἐργασία ἡγερνήμεν. Τιμαὶ ἀνανα-
γνώσιτοι.

Πανδρόσιον 1 (Πλατεῖα Μητροπόλεως)

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΤΥΡΟΝ
ΕΞΟΧΟΥ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Θὰ εἴρῃ εἰς τοῦ κ.
Δ. ΚΟΤΤΙΚΑ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 22

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 %

Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς
πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ
"Η ἐλπίδος τοῦ τιμητικοῦ διπλώματος

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛ. ΤΕΧΝΙΤΩΝ»
"Ἐδόθη εἰς τὸ Rond-Point, τὴν 25 Μαρτίου
(Φωτογραφία τοῦ κ. D. ZINGULARIS ἐν Ἀλεξανδρείᾳ)

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ἐφέτος ἡ Ἑθνικὴ ἑορτὴ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἐορτάσθη, μετὰ πολλοὺς ἀνιψήθην ἐνθουσιασμοὺς καὶ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν. Δὲν εἶχε τὴν συνήθη χαρακτὴρα τελετῆς τυπικῆς. Εἶχε βαρύτεραν ἐννοιαν, ὥς ἐκ τῆς συμμετοχῆς ἐνός γένου πληρὸν λαμπροῦ σοματείου, τοῦ «Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων τεχνιτῶν Ἀλεξανδρείας», τὸ ὅσον συνεκέντρωσεν εἰς τὰς τάξεις τῶν διούσας τοὺς ὁμογενεῖς ἐργάτας τῆς Αἰγυπτιακῆς μεγαλοπόλεως. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἀναστασίου μας διαβεβαιώνει ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὸ ἔργον τοῦ σοματείου τούτου, τοῦ ὁποίου ἐπιτιμος μὲν πρόεδρος εἶνε ὁ κ. Εὐμ. Μπενάκης, εἰς ἐκ τῶν ἐπιφανέστερων καὶ μαλ' ὄχι σεβαστῶν Ἑλλήνων τῆς Αἰγύπτου, ταχυκό, δὲ πρόεδρος ὁ κ. Γ. Ἀνδριμόπουλος, μηχανικός περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἀναστασιος μας ἐκφράζεται μετὰ μεγάλης πεποιθήσεως, διὰ τὴν ἐκπληρωσὴν τοῦ ἔργου τοῦ ὁποίου ἀνέλαβεν. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μετὰ τὴν τελετὴν ἐν τῇ γαλ. τοῦ Ἐταγμένου, καὶ παρακοινοῦσιν τῶν πλείστων ὁμογενῶν, μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μπενάκη, ὅπου τοῦ ἐπέδοσαν τὸ τιμητικὸν διπλῶμα τῆς ἐπιτίμου προεδρείας, κατόπιν δὲ παρέβησαν γεῦμα εἰς τὸ «Rond-Point», ὅπου μετέβησαν πρὸς συνάντησιν αὐτῶν, ὁ κ. Μπενάκης, ὁ Γ. Πρόεδρος κ. Σχοτιδῆς καὶ ἄλλοι κορυφαῖοι τῆς Ἑλλ. παροικίας. Ὁ χορὸς δὲν πᾶς ἐπιτέλει νὰ ἐκτεθώμεν εἰς περιγραφήν τῶν λεπτομερειῶν τῆς τελετῆς, ἢ ὅσα καὶ καὶ ἄλλας ἐκτεθῶμεν ἐπιστολῆς, διεξήχθη ἐφέτος ἐνθουσιωδίστα, χάρις εἰς τὸ ἄκραν πάντοτε ἐδύναται αἰσθημα τῶν ἐκείνων ἀγαθῶν Ἑλλήνων.

Ο κ. ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
(Φωτογρ. κ. Α. ΜΑΡ, ἐν Φρανκφούρτῃ)

Θερμὴ ἐπίσης εἶνε ἡ ἐπιστολὴ ἐκτάκτου ἀναστασιου μας ἀπὸ τοῦ Πόρτ-Σαΐδ. Τὰ μέλη τῆς ἀνθηρᾶς ἐκεί Ἑλληνικῆς παροικίας, ἀπὸ τῆς παραμονῆς μετὰ τὴν ἐσπερινὴν ἐν τῇ γαλ. τοῦ Σατῆρος, καὶ ἐν μέσῳ δύο μονοικῶν τῆς Ἰταλικῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μαγασαίτα» καὶ τῆς «Λισθονῶς», μετέβησαν εἰς τὴν Ἑλλ. Σχολήν, ὅπου ἐτελέσθησαν τὰ προσόδια, ἀναγγελλόντων Ἑθνικῶν λόγων καὶ ποιημάτων, ἐνώπιον ἀσφυκτικῶντος ἀκροατηρίου καὶ τοῦ Ἑλλ. Προέδρου. Τὴν προίαν διόκληρος ἡ παροικία, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Ἑλλ. Σχολείων ἀσφόντων καὶ θηλέων, ὁ Πρόδ. τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώρ. Σάρορας, καὶ πλῆθος ἄλλοι ποὺ παρευρίσκοντο εἰς τὴν τελετὴν ἐν τῇ γαλ. Κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ἐδέχθη ἐν τῇ προσεγγίσει τὰ μέλη τῆς παροικίας, ἐντὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων ἐπολιόρκει τὸ οἶκον αὐτοῦ. Τὴν αἰγυπὴν ἐκείνην τοὺς ἐρωτογράφησεν ὁ ἐπιστολιος μας τῆς «Ἑλλάδος» σημειῶν διὰ εἰς τὴν φωτογραφίαν ταύτην μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς παροικίας, εἶνε καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀνώτερος ἐπαλλήλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σονέ. Προσεβέσθησαν ἀναγκαστικὰ, μετὰ ἐνθουσιωδῆς προστάσεως ἐπὶ τοῦ Ἑθνικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς Βασιλ. Οἰκογενείας. Ἡ ἐορτὴ κατέληξεν εἰς τὰ σχολεῖα, ὅπου χάρις εἰς τὴν προσδοκίαν κ. Καρῶν καὶ τὴν διευθυντὴν κ. Φωτεινὴν, ὁ ἐνθουσιασμός ἐπὶ ἡδὺν γλυκύνειτο ἀκόμη. Τὴν νύκτα ἐδόθη πανηγυρικὴ παρὰστασις εἰς τὸ θέατρον «Eldorado» καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐλθον ἡ ἀλημένητος, διὰ τοὺς ἐκεί ὁμογενεῖς ἡμεῖς.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΟΞΕΥΟΣ ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ κ. ΣΑΡΠΑΣ
ἡ κυρία του καὶ μέλη τῆς Ἑλλ. παροικίας

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΗΝ
ὑπὸ τὸν διευθυντὴν τῶν κ. Φωτεινῶν
(Φωτογραφία τοῦ κ. Μ. Σααρφίν, ἐν Πόρτ-Σαΐδ)

ΑΙ ΕΠΙΤΥΧΟΥΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΦΗΓΙΣΜΑ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΠΤΟΧΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΙΣ ΑΝΝΙΤΕΑ Α.Α. ΠΕΤΙΝΑ
Ἡ ἐκλεγείσα εἰς τὸν Πειραιᾶ
ἡ τοῦ δημοψηφίσματος περὶ τῶν
«Ὡριστέων Ἑλληνίδων»
(Φωτογρ. κ. Λέιτερ, ἐν Ἀθήναις)

ΕΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΣΣΕΙΤΙΟΝ
Ληφθεῖσα τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα

Αἱ δεσποινίδες, αἱ παρέχονσαι τὴν τροφὴν εἰς τοὺς πλείους τοῦ Συσσιτίου, ἀνέκοντο εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Κυριῶν, αἱ ὅσαι ἐναλλάξ, ἀνὰ μίαν ἐβδομάδα, ὑπηρετοῦσι τοὺς πτωχοὺς, ἐκπληροῦσαι τὸ δίδαγμα τοῦ Ναυτοῦ, δασὺ ἄφηνεν ὁ στασιωθεὶς καὶ ἀναστάς Θεός.
(Φωτογρ. Ἑλλάδος)

ΔΙΣ ΑΜΑΛΙΑ ΗΛΙΑΔΟΥ
Ἐπιτυχούσα ἐν Γουδίῳ
(Φωτογρ. κ. Σ. Γ. Ἀδαμοπούλου, ἐν Γουδίῳ)

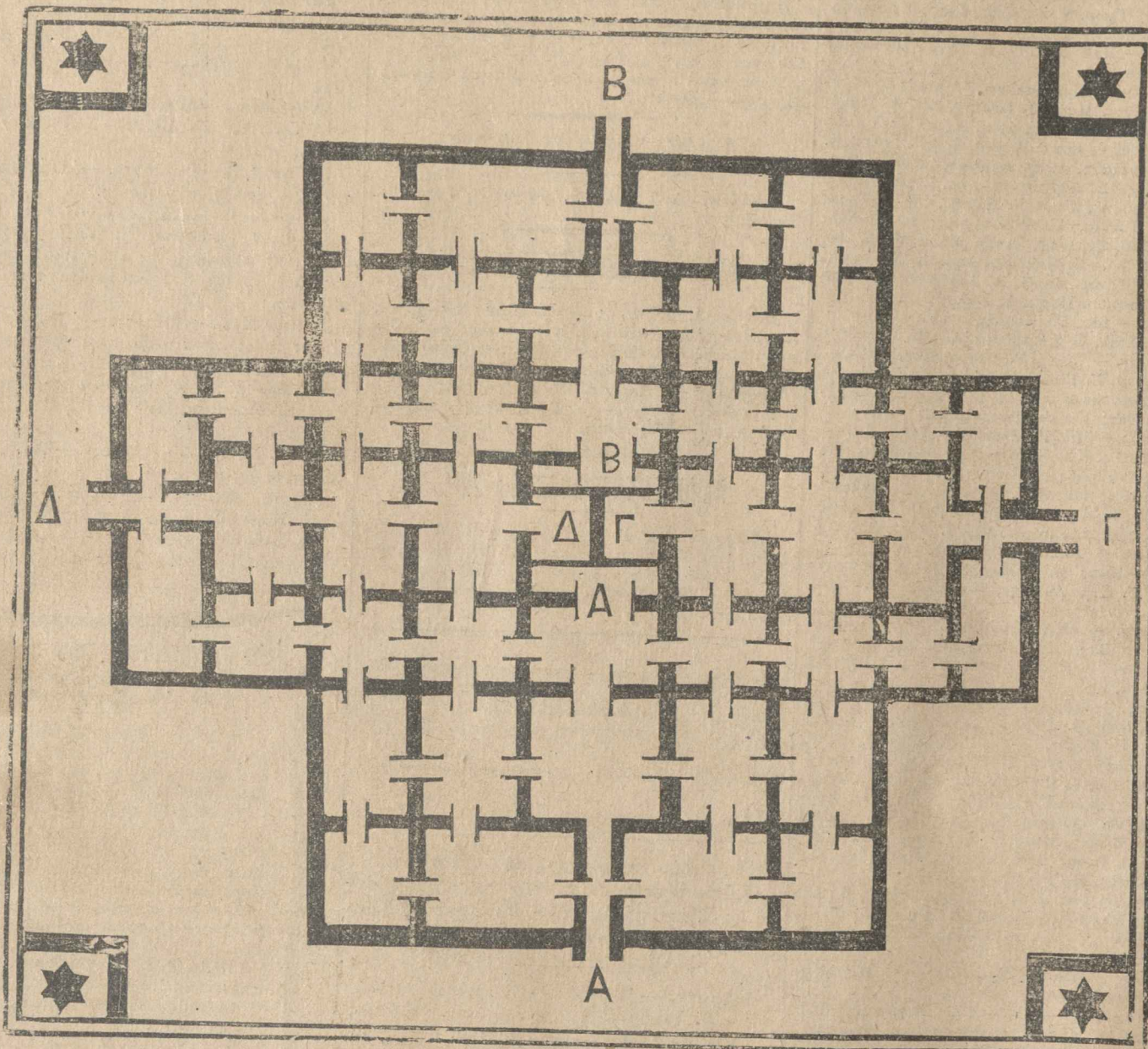
ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΧΟΡΙΩΝ

Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου, παρὰ τὴν αἰαλὴν γαστρὴν γίνεται τὸ πασχαλὸν συμπόσιον καὶ ἐπακολουθεῖ ὁ χορὸς τῆς ποσότητος ἡμεῶν τοῦ Πάσχα. Ἡ εἰκὼν αὕτη, παριστάνουσα κυρίως τὴν ἡμέραν τῆς Κροιστικῆς εἰς τὰ χωρία, ἐλήφθη ἀπὸ ἡμεῶν, κατὰ τινα ἐκδομήν, ἀπὸ τοῦ χωρίου Μυροῦ τοῦ Δήμου Ἑλευσίνος.
(Φωτογρ. Ἑλλάδος)

ΑΓΓ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχα. Ὡς ἀπὸ
— Ἐλίζβεθαν
γίς.
Χρῆματα ὅλα ἐ-
N
Z O
ΒΡΑΧΙΟΤΗ,
τὸ Μασαΐς,
ἐκτὴν θερα-
σίαν.
ταχύτατα
νεύας τοῦ
δυσκοιλιό-
τους χρο-
νοῦ μυαλτίας
ήρους πυ-
τοχρότητα
τη ἐπισκέ-
πτέοντας
οὐκὰ της,
ἀρ. θ β
τά ποδήλα-
τόντες μόνον εἰς
Βήχου.
ᾧς
ΙΑ ΑΤΤΑΙΚΑ
ΡΔΟΥ
128

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἰς τοὺς 4 αὐτοὺς δυστυχεῖς καταδίκους Α, Β, Γ καὶ Δ ἐδόθη χάρις, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εορτῆς τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ κινδυνεύει ἡ χάρις νὰ ᾔνε ἀνωφελής, διότι τοῖς ἐδόθη, ὑπὸ ὅρους.

Οἱ ὅροι εἶνε οἱ ἑξῆς: 1) Νὰ ἐξέλθῃ ἕκαστος τοῦ κεντρικοῦ θαλάμου, καὶ νὰ περάσῃν ὁ μὲν Α καὶ Β ἀνὰ 11 δωμάτια τῆς φυλακῆς, ὁ δὲ Γ καὶ Δ ἀνὰ 10 καὶ νὰ ἐξέλθουν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου εἰς ἕκαστον διαδρόμου, ὁ Α διὰ τοῦ διαδρόμου Α, ὁ Β διὰ τοῦ Β, ὁ Γ διὰ τοῦ Γ καὶ ὁ Δ διὰ τοῦ διαδρόμου Δ. 2) Ἀπὸ τὰ δωμάτια ποῦ θὰ περάσῃ ἕκαστος πρέπει νὰ διέλθῃ μίαν φορὰν μόνον, ἀπὸ δὲ τὸν ἰδικόν του διαδρόμου, ὅσας φορὰς θέλει. 3) Εἰς δωμάτιον ὅπου εἰσῆλθεν ὁ εἷς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἄλλος. 4) Πρέπει ὅλα τὰ δωμάτια τῆς φυλακῆς νὰ πατηθῶν ἀπὸ τοὺς ἐξερχομένους καταδίκους.

Ταλαιπωροῦνται ὅμως τώρα, χωρὶς νὰ κατορθώσῃν νὰ ἐξέλθουν.

Ἐρωτᾶται:

— Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ τοὺς ἐλευθερώσωμεν, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ νὰ εορτάσῃν καὶ αὐτοὶ τὸ Πάσχα;

(Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ κ. Γω. Πετροπεταῶτου ἐκ Πειραιῶς)

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας, μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μετὰπροσέχουσας Παρασκευῆς 25 Ἀπριλίου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐκτενέστερον καὶ καθαρόν 10λεπτον γραμματισμόν. Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δρχμας πέντε (5).

Ὁ δεύτερος δρχμας τρεῖς (3).

Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δρχμας (2) ἕκαστος.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφοτέρω νὰ ᾔνε καθαρογεγραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειώτῃται «Διαγωνισμὸς 25ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνοπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὀλίγων οἱ λῦται τῶν περισσότερων διαγωνισμῶν, κερδίζον κατὰ σειρὰν, ὁ 1ος δρχ. 100, ὁ 2ος δρχ. 25, οἱ 3 κατόπιν ἀνὰ δρ. 10 ἕκαστος καὶ ἐν μὲν αὐτοὺς 15 ἀνὰ δρ. 5 ἕκαστος.

Ὁ 24ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀντελήφθησαν διαφορετικῶς τὴν ἐπικλήρυσιν τοῦ 24ου διαγωνισμοῦ, ἀναγκαζόμεθα νὰ δηλώσωμεν ὅπως μὴ ἀδικήσωμεν τοὺς πλείστους ἐξ αὐτῶν, ὅτι δοθὰι λύσεις θὰ θεωρηθῶν, καὶ ἕκαστοι αἱ ὁποῖαι, μὲ εἰσδηγήποτε ἢ αἰουδήποτε ἀριθμοὺς ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 25 ἐπιτυχάνουν τὸ ἀθροισμα 65.